

STUDENTEN WEEKBLAD

9^e Jaargang.

No. 17.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, R. A. D. CORT VAN DER
LINDEN, G. P. NIJHOFF, F. A. VENING MEINESZ.

Donderdag

7 Febr. '07.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
WALTMAN J. B.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vòòr Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 3.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 3 Dinsdag 12 Februari, des middags om 4 uur.

H.H. abonné's van het S. W. die een titel en inhoud met band voor den achtsten jaargang wenschen te ontvangen (prijs f 0,75) worden verzocht dit spoedig aan den uitgever op te geven daar slechts zooveel exemplaren gedrukt worden als er aanvragen zijn.

Inhoud.

Maskerade, door ?
Apollo, door Rad.
Spelen, door Cort van der Linden.
Opmerkingen over de Week.
Waarom een „nieuwe” Debating? door W. B.
Ingezonden, door X.
„ De Werkstaking te Rijssen.
„ „
Boekbespreking. Pro & Contra: Lijkverbranding.
„ Macht en Heerschappij.
Johannes Passion.
Björnstjerne Björnson in Vrije Studie.
Steun voor de stakende jute-arbeiders te Rijssen.
Correspondentie.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

Maskerade.

Begin November was het meen ik, toen een voorzienige geest het een en ander schreef over de in 1908 te houden maskerade en tekenend voor de activiteit en interesse in Corpzaken van het meerendeel der Delftsche Studenten, dat naar aanleiding van dit stukje, niemand zich verder in het openbaar daarover uitliet of met een antwoord kwam op de gestelde vragen; en dit, niettegenstaande deze laatsten nog geen speciale studie van een bepaald onderwerp noodig maakten, edoch slechts een eenigszins praktischen kijk op de toestanden hier in Delft vereischten. Toch wekt deze houding bij mij geen verwondering; reeds meermalen is het gebleken dat het niet in den aard ligt van de meesten dergenen die de eer genieten lid van het D. S. C. te zijn, zich lang van te voren warm te maken over zaken, die toch wezenlijk wel belangstelling verdienen.

De verklaring ervan is te zoeken in het feit dat dergelijke onverschilligheid tot nog toe geen ernstig débâcle tengevolge had, zoodat men bij elke nieuwe gelegenheid weer vertrouwt op de wilskracht en de capaciteiten van enkelen om de zaken in het goede spoor te brengen.

Mijns inziens is het overbodig te betoogen dat verandering op dit punt wenschelijk is. Van de noodzakelijkheid ervan evenwel is men nog niet doordrongen; ofschoon deze zeer zeker bestaat en wel om verschillende redenen.

Deze redenen wil ik uiteenzetten, maar vooraf opmerken dat zij slechts zullen opgaan voor hen, die een weinigje eerzucht bezitten, niet enkel persoonlijke, maar ook voor hun corps; voor hen, die het zich zouden verwijten, indien na de uitstekend voorbereide en geslaagde lustrumvieringen in Leiden en Utrecht, de onze daarbij zou afvallen; voor diegenen dus, die hun zijn in Delft niet enkel beschouwen,

als de noodzakelijke periode noodig om den titel te halen — welke hun hun dagelijksch broodje zal hebben te verschaffen — en het corpslidmaatschap als een gepaste en gemakkelijke veraangenaming gedurende dien tijd, maar die zooveel gevoel van plicht en logika hebben, dat zij beseffen dat het niet enkel de kontributie is, die dat corps kan doen voortbestaan, dat ook animo en belangstelling in zijn zaken een levenskwestie er voor zijn.

* * *

Dat de eerste Delftsche maskerade niet enkel een naäpen was van wat oudere corpsen deden bij hun lustrumviering, dat toen die maskerade getuigenis aflegde van den krachten bloei van het corpsleven, zal ik niet trachten te bewijzen. Ook niet dat de eerste maskerade-kommissie, als gevolg daarvan, kon rekenen op ieders steun.

Het feit dat in een corpsvergadering een dergelijke viering werd gepland en dat dit plan slechts kon slagen indien elk lid, van het toen veel kleiner corps, zijn beste krachten er aan gaf, geeft de overtuiging, dat toenmaals een corpsbelang het belang van elk van zijn leden persoonlijk was.

Langzamerhand kon echter een daling van de gemiddelde belangstelling per lid, welke gepaard ging met de groote uitbreiding van het aantal leden, niet uitblijven.

En zoo is ongemerkt een zeer merkbare verandering in den toestand gekomen; zoo is het aantal dergenen van wie gezegd kan worden dat zij zich de gemeenschappelijke belangen persoonlijk aantrekken, geslonken tot een kleine schare.

Gebracht in verband met de kwestie, die ons op dit oogenblik bezighoudt: de lustrumviering in 1908, wil dit zeggen, dat, zoo niet een ingrijpende wijziging tot stand komt, het 12^e lustrum van het D. S. C. slechts zal gevierd worden door een klein deel zijner leden. Want onder vieren kan niet verstaan worden enkel het bijwonen der verschillende feestelijkheden, maar in de eerste plaats het voorbereiden en meewerken tot slagen ervan.

* * *

Zoo is dus een feest, dat bedoeld was te zijn een feest voor velen, er een van enkelen. En niet is dit de fout van die enkelen, zooals velen zeggen, omdat zij door hun betere geldelijke omstandigheden langzamerhand de luxe te sterk zijn gaan opdrijven. Veelmeer ligt de schuld bij de velen, die waarschijnlijk omdat zij zich onmachtig gevoelden in overeenstemming met hun positie feest te vieren, uit vrees boven hun krachten te gaan, zich geheel onthielden, en zodoende de overblijvenden noodzaakten, ten einde den indruk niet al te zeer te verkleinen, veel grooter kosten te maken; om per slot van rekening nog de schuld van eigen schouders op die van anderen, in dezen hun corpsbroeders, te schuiven, zeggende: „zoolang met het nemen van een werkzaam aandeel in de lustrumfeesten zooveel geld gemoeid is, kan ik er niet aan meedoen.”

* * *

Tot nog toe is er, zooals reeds gezegd en misschien helaas, nooit een bepaalde débâcle geweest. Nooit heeft er nog een niet te ontkennen mislukking van een maskerade plaats gehad. Nu zou het misschien het wijst zijn en het meest blijk geven van kennis van den menschelijken aard, indien men kalm voortging in de oude sleur; om ten slotte het lang gevreesde, te lang uitgebleven fiasco te slaan, wat dan aanleiding zou geven de geheele wijze van viering eens duchtig te herzien. Maar hiertegen verzetten zich mijn

menschelijke neigingen en ik hoop niet enkel de mijne. Niemand zal er opgesteld zijn de maskerade uit zijn studententijd te zien mislukken, moge deze mislukking ook nog zulke goede gevolgen voor de toekomst hebben. En dat speciaal de eerstvolgende onder de oude omstandigheden daar veel kans op zou hebben, ligt voor de hand.

Het slagen toch van een lustrumviering hangt voor een zeer groot deel van den indruk naar buiten af. De lustrumweek is de tijd dat ook voor buitenstaanders de poorten die tot het inwendige van ons corps toegang geven, wijd geopend zijn.

Op zijn beurt toetst de buitenwereld zijn indruk, aan die welke hij van vorige maskerades kreeg en dan natuurlijk in de eerste plaats aan die, welke nog versch in het geheugen liggen, de Leidsche en de Utrechtsche. Hoewel ook in deze twee akademiesteden het percentage van de aktieven onder de studenten klein is, vergoedde daar de groote financiële kracht van enkele uitverkorenen, grootendeels het gemis wat betreft het aantal.

Het is zeer de vraag of dit bij ons ook het geval zal zijn; en deze uiterstgeringe kans in rekening gebracht, dan toch nog blijft de tegenwoordige toestand onjuist.

* * *

Wil men dus niet de kans loopen een mislukking te zien plaats hebben, wil men aan een wantoestand, een toestand van spekulatie op de kracht van enkelen, een eind maken, dan dient er gehandeld te worden. Belangstelling moet er gewekt onder onverschilligen; valsche denkbeelden omtrent oomogelijkheid van deelname zonder dikke portefeuille, moeten worden uitgeroeid; maar behalve dat moet er zooveel mogelijk een einde gemaakt worden aan de tot nog toe gevolgde gewoonte in de keuze van een onderwerp.

Niet enkel en alleen de voorloopige kommissie is er om te kiezen; neen, ieder uit het Corps moet zoeken naar een onderwerp, of zoo hij er één van anderen hoort, trachten zijn licht er omtrent op te steken, om op het oogenblik dat hij zich zal hebben uit te spreken, niet in de m. i. onaangename positie te verkeren, van geheel op andrer oordeel te moeten afgaan. En bij die keuze moet rekening gehouden worden, veel meer dan tot nu toe het geval was, met de omstandigheden, en het grondbeginsel, waarvan moet worden uitgegaan: zooveel personen als kan, de deelname mogelijk te maken.

Niet zal dus de voorkeur verdienen de voorstelling van een periode, waarbij enkele hoofdpersonen zijn en verder bijrollen, tot de vervulling waarvan weinig animo zal bestaan, waarbij diensvolgens een groot aantal anonimi vereischt is. Gegeven toch den aard van het volk, dat daarvoor in aanmerking komt, gegeven den aard van ons volk in het algemeen, die licht geneigd is iets gek of vernederend te vinden, en niet gauw in zijn rol is, zou dit den indruk verstoren, eerder dan den stoet luister bijzetten.

Behalve dit moet een groote factor zijn de omgeving, waarin de voor te stellen feiten zich afspeelden; en moet de vraag niet onbeantwoord gelaten worden of deze wel strookt met onze gegevens: Delft met veel grachtjes, bruggetjes en nauwe straten.

Dit zijn op 't oogenblik bijzaken welke echter — indien zij niet uit het oog worden verloren — kunnen bijdragen tot bereiking van het doel: Het brengen van de lustrumfeesten zooveel mogelijk binnen ieders bereik, zonder evenwel daardoor te schaden aan, integendeel mede te werken tot een sukses, dat grooter is dan werd bereikt bij vorige gelegenheden.

Apollo.

Maandag den 4den Februari heeft Apollo ons een muziekavond bereid op de leeszaal van de Societeit Phoenix. We mogen dezen avond als een welgeslaagde in de geschiedenis van Apollo opschrijven. Zeker is het dat er in de leeszaal nooit zooveel vertier is geweest als l.l. Maandag, maar ook zal die leeszaal nu bekend zijn als een uitstekende gelegenheid om kamermuziek ten beste te geven. En toch liet door de opstelling der zitplaatsen, de accoustiek veel te wenschen over. Met name daar, waar wij een quartet moesten aanhooren achter de cello en alt gezeten, zoodat deze twee instrumenten al te sterk domineerden en er veel van de violen verloren ging. Ook was de vleugel te open en te hard voor Chopin, men zat werkelijk in de piano. Maar wij verwachten en hopen dat hier bij een 2de uitvoering verbetering in gebracht zal worden.

't Was een gezellige avond, genoeglijk onder elkaar; niets officieel of zenuwachtig makend.

Doch nu: „Place au critique”.

De avond werd ingeleid met een quator van Mozart, uitgevoerd door de heeren Korevaar, Rombouts, Arntzenius en Pels Rijcken. Het beste werd wel uitgevoerd het Menuetto met zijn zoo geestig trio. Daarna droeg de heer Wiemans voor uit de Lyrische Stücke van Grieg. Wij kunnen niet anders dan de zoo groote techniek bewonderen, maar moeten aan de andere zijde betreuren, dat deze speler zoo weinig onder leiding staat en dus zoo weinig gelegenheid heeft zijn talent, dat hij zeker heeft, te ontwikkelen. We hoorden zeker Apollo's beste pianist. De heer Van Senden was wat zenuwachtig in den beginne. Een Csardas van Brahms oogste meer succes dan 't eerst gespeelde, dat een weinig onzeker was.

Over 't algemeen beviel ons het tweede gedeelte van het programma beter dan het eerste. Het Scherzo van Chopin werd met eene eigenaardige opvatting vertolkt. Jammer, dat de piano zoo hard klonk en er van een elegante Chopin geen sprake was. Als toegiftje kregen we weer Chopin, doch dit klonk veel beter en deze polonaise werd zeer boeiend gespeeld.

Op 't einde speelde het quartet het quator van Mozart. Vooral het Scherzo en het Allegro werd verdienstelijk weergegeven. Het goede samenspel kwam het best uit in het 4 stemmige.

Met het meeste genoegen hoorden wij evenwel het niet op het programma staande A-mol-concert van Bach, eenvoudig en met veel gevoel door den heer Boeke gespeeld. Ik heb het zelf dikwijls genoeg gespeeld, maar ik wist niet, dat het zoo mooi klonk.

Naderhand speelde de heer Boeke nog het vierde concert van Mozart: D-dur. Ook speelden nog de heeren Boeke, Massink, Pels Rijcken en een introductie van het bestuur het vierde quator van Beethoven.

Om ongeveer 1 uur in den nacht ging men vaneen.

't Bestuur van Apollo heeft succes met dezen avond ingeooft. Wij hopen, dat wij nog vele malen eens kamermuziek zullen hooren, en dan op de leeszaal.

RAD.

Spelen.

Er wordt tegenwoordig op de kroeg druk gespeeld om geld. En niet alleen dat dit geschiedt door de gewone kroegleden; neen ook leden van het kroegbestuur nemen aan dit vermaak op de societeit deel. En nu is het mij bekend, dat op den laatsten avond van het whist-concours voor groote sommen verloren en gewonnen werd. Ik zou eene bepaling in 't reglement der societeit willen hebben, die het hazardspel direct in de societeitslokalen verbodt.

De eenige tegenwoordige bepaling: „Het openlijk pariëren bij het spelen is verboden op boete van f 10,—” is in zoo ruimen zin op te vatten, dat men het baccarat-spel of de roulet als niet of wel hazard kan opvatten, al naar men wil. In alle gevallen voldoet deze bepaling niet.

Het is schandelijk, dat iemand op onze kroeg aan zijne kennissen f 40,— verliest en nog wel gedurende de aanwezigheid van een lid van het kroegbestuur. Dat is een wantoestand, die op eene studenten-societeit niet thuis behoort. Wil men spelen, goed ik heb er niet tegen. Dat moet een ieder voor zich weten. Richt desnoods een speelclub op, waar je zooveel winnen en verliezen kunt als je zelf wil. Men staat als student op eigen beenen en ieder moet zijn eigen maat kennen. Maar niet op de kroeg; die behoeft men niet te degenereren door het spel.

Men zal zeggen dat ik geen recht van spreken heb, omdat men mij zelf als een verstokt speler aan het baccarat heeft gezien; maar ik begreep ook niet, dat het niet verboden werd en men zal het mij niet meer zien doen, omdat ik nu de nadeelige gevolgen er van ken. Niet omdat ik veel verloren of gewonnen heb, maar omdat ik het een onaangenaam gevoel vind, als ik weet dat een ander naast mij zijn maandgeld verspeelt.

En als bovendien de kroegcommissie nog wel van hooger hand een voorbeeld geeft, werkt zij het kwaad in de hand. Aan den een zal een verlies van f 100,— geen kwaad doen, maar de ander kan er geen f 25,— missen en hij verliest zoo gauw en zoo gemakkelijk en dan worden die eereschuldjes gevaarlijk.

En waarom wordt zoo'n klein „Monte Carlo at home” horlogetje verboden en staat men toe dat er baccarat gespeeld wordt?

En waarom tolereert de eene kroegcommissaris een groen verdeeld laken op de tafel en de andere niet?
't Is noodzakelijk dat hierin verandering komt.

CORT VAN DER LINDEN.

Opmerkingen over de Week.

Vrijdag alwéér een nagroen. 't Moest nu toch eindelijk eens ophouden. 't Is toch wel nonsens om in dezen tijd van 't jaar nagroenen aan te nemen. Eerstens is dit geen tijd voor de corpsleden om zich met de H.H. candidaat-leden op te houden, en ten tweede, kunnen de meesten toch wel in September aankomen. 't Is werkelijk een beetje gek om voor ieder ingeschrevene aan de T.H. niet-corpslid, wanneer hij 't maar in zijn hoofd krijgt lid van 't corps te worden, weer een groentijd te gaan instellen. Op deze manier zou de vaste groentijd veel te veel ontlopen worden.

In elk geval deelen de nagroenen nòch in 't voordeel, nòch in 't nadeel van hun mede-jaargenooten en dit is niet goed.

Voor 't nagroen was een strijkje aanwezig, dat om 10 minuten over 5 begon te spelen.

's Avonds officieel billard concours en officieus whist. 't Werd weer héél laat, en er bleven véél mensen.

Zaterdag, de stille dag, verheugde zich in een diner met strijkje van de Kluij, waarbij weer veel oudjes zich vertoonden.

Zondag, Maandag, Dinsdag, stilte, stilte. Ik heb gehoord, dat er aan de Diëscomedie gewerkt wordt, nu 't wordt langzamerhand tijd.

Waarom een „nieuwe” Debating?

De heer de Br. doet een voorstel in die richting in het vorige nummer.

Hoewel ik me met het streven van den heer de Br. geheel vereenigen kan, zou ik willen vragen: „Is hiervoor een nieuwe Debatingclub noodig?”

Ik meen toch, dat de oorspronkelijke bedoeling van de (nu reeds 42 jaar) bestaande Debatingclub vrijwel 't zelfde is als het doel, dat de heer de Br. zich voor oogen stelt. Alleen het zelf kiezen van verdedigers is een nieuw denkbeeld. Zou een nieuw artikel in de wet der bestaande Debatingclub de mogelijkheid hiertoe niet kunnen openen? Ik meen van wel. Het verdedigen van stellingen door studenten, wat in de laatste jaren tot de zeldzaamheden behoort, zou dan weer meer in de hand gewerkt worden en het aantal vergaderingen dezer vereeniging zou uitgebreid kunnen worden, om, met handhaving der avonden, waar sprekers van buitenaf „zware” onderwerpen behandelen, ook avonden te organiseren, waar door studenten minder hoogdravende stellingen verdedigd zouden kunnen worden.

W. B.

VERBETERING. (Zie vorig nummer).

Blz. 147, 1ste kolom, 5de alinea staat een zinstorende drukfout: „later” moet zijn „beter”.

W. B.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

's-GRAVENHAGE 1 Februari '07.

Geachte Redactie!

Met opname van het volgende zoudt ge ondergeteekende verplichten.

Door een stuk in de „Amsterdammer, Weekblad voor Nederland” van Zaterdag 27 Januari '07, geteekend W. wordt mijns inziens schade toegebracht aan de tegenwoordige samenwerking van Hoogleraren en studenten inzake Studiebelen. In dit stuk over de T.H. wordt o.a. gesproken over het „revolutionnaire karakter” van de geheele beweging door de Delftsche studenten op touw gezet. Waar dergelijke uitlatingen in 't openbaar zijn gedaan en de geheele beweging zich juist kenmerkt door 't voorzitten van de gedachte:

een regeling die niet voldeed door 'n betere te vervangen, en deze beweging door de Delftsche autoriteiten met sympathie is begroet, ben ik zoo vrij langs dezen weg de C. van Studiebelen op dat stuk attent te maken; misschien dat zij hierin aanleiding vindt het stuk van W. te lezen of er 'n kritiek op uit te oefenen.

Ik heb 't nummer van het Studentenweekblad van deze week eerst afgewacht, omdat 't mogelijk was dat hierin 't bedoelde stuk reeds werd besproken.

Afgestudeerd zijnde, meende ik dat 't voor 't oogenblik niet op mijn weg lag zelf 't stuk van W. op sommige punten te bestrijden.

U dankend voor de opname,

Achtend,
X.

Even willen wij den heer X erop wijzen, dat reeds in 't vorige Weekblad door ons in 't Weekverslag het door hem bedoelde stuk vermeld werd.

Evenwel niet met betrekking tot dit „revolutionnaire karakter”. 't Is ons daarom zeer aangenaam, ook het bovenstaande nog te publiceeren.

REDACTIE.

De werkstaking te Rijssen.

Aan de dag- en weekbladen in Nederland!

Waarde Redactie!

Daar er in verschillende dag- en weekbladen omtrent de werkstaking te Rijssen zoo af en toe onjuiste berichten voorkomen, achten wij ons verplicht, daarop even de aandacht te vestigen en U voor onderstaande regelen een plaatsje in uw blad te verzoeken:

Zooals thans algemeen bekend is, heeft de firma Ter Horst de vorige week een harer fabrieken weer aangezet. Daarover meldden verschillende bladen, dat er zoo ongeveer 300 arbeiders het werk weer hadden opgevat.

Zij nu, die buiten Rijssen wonen, kunnen hieruit de konklusie trekken, dat zóó veel stakers het werk weer hadden hervat. Niets echter is minder waar dan dit; terwijl het getal arbeiders dat aan het werk is gegaan ook sterk overdreven genoemd kan worden.

Het aantal menschen, dat de vorige week aan den arbeid is gegaan, bedraagt nog geen 200, en deze hebben nimmer tot de stakers behoord. Daaronder zijn begrepen de bazen, timmerlieden, smeden, bankwerkers, alsook ziekelijke personen, die vele dagen van het jaar uit het ziekenfonds trokken, en voorts die werklieden, die van den eersten dag der staking aan het werk zijn gebleven, doch waarmede de firma niets kon beginnen en genoodzaakt was hare fabrieken stop te zetten.

Daar er uit de onjuiste berichten, zooals hierboven genoemd, verkeerde gevolgtrekkingen worden gemaakt en dit nadeel kan doen aan den finantieelen steun voor de stakers, meenden wij verplicht te zijn het publiek beter en naar waarheid in te lichten.

De stakers, die zich flink en waardig gedragen, ja waardiger dan de „arbeidswilligen”, denken er nog niet aan het werk te hervatten, tenzij de firma Ter Horst, evenals de stakers, bewijzen mocht geven van toenadering.

Dankend voor de opname.

Rijssen, Februari '07.

HET STAKINGS-KOMITÉ.

Mijnheer de Redacteur.

Het was Woensdag 30 Januari, dat het hier ter stede opgerichte Steun-Comité voor de stakende werklieden te Rijssen definitief aan den arbeid toog en, wat wel 't eerst uitvoerbaar bleek, na ampele bespreking, was het houden eener open-schaal collecte, aan de huizen der ingezetenen van Delft, Hof van Delft en Vrijenban.

Spijtig was het voor het Comité, bij hare samenstelling, alsook bij het bespreken der eventueel uit te voeren plannen, een categorie onzer medeburgers te missen, n.l. de Roomsche Katholieken. Wij hadden gemeend dat de ellendevolle toestand van de arbeiders(sters) te Rijssen alle veeten (zoo die al mochten bestaan) zou doen hebben vergeten. Waar nu het Comité den moreelen steun missen moet, hopen wij nochtans dat ons de door ons straks te vragen finantieelen steun niet zal worden onthouden.

Maar zulks kan ook niet. Was het niet Mr. Aalberse die het in de Tweede Kamer der Staten-Generaal uitsprak

n.l.: „Er is, men kan gerust zeggen, door geheel Nederland een rilling gegaan, toen het publiek in de bladen las alle bijzonderheden omtrent de huisindustrie, die naar aanleiding van de staking te Rijssen zijn bekend geworden." En, zoo mogen wij vragen, gevoelt zich niet aangegrepen een ieder, wien nog niet alle menschelijke waarde is ontzonken, bij het vernemen van zooveel ellende? Of, zoo mogen wij wel vragen, is de toestand niet allertreurigst te noemen, dat een 1000-tal arbeiders(sters), werkzaam aan de Jute-fabrieken van de firma Ter Horst & Co. te Rijssen, werken moeten voor een loon (?) van 6 à 7 gulden, voor volwassen mannelijke personen; de volwassen vrouwelijke personen f 3,50 tot f 5,— en jeugdige personen, beneden 16 jaar, f 2 tot f 3, waar het bovendien een zeer gevaarlijke arbeid voor de gezondheid geldt. De statistiek, door den heer Van Kol in de Tweede Kamer genoemd, geeft daarvan een treurig bewijs.

De toestanden saamgenomen, rechtvaardigen dus wel een poging naar eenige sociale en lichamelijke verbetering. Evenwel, had het aan de arbeiders(sters) zelf gelegen, het had niet tot een staking behoeven te komen, was daartoe elke poging niet mislukt, door de onverzettelijkheid van de zijde der firma.

De staking moest komen, maar ook tijdens die is elke bemiddeling, van buitenaf aangeboden, door de arbeiders (sters) aanvaard, doch ook even zooveel malen moest ook dit middel schipbreuk lijden, om reden dat de firma Ter Horst & Co, bijna elke toenadering heeft geweigerd, gelegen in de billijke eischen der arbeiders(sters), bestaande in: 20 % voor enkelen, voor een andere groep 15 % en voor een

kleinere groep 5 % loonsverhooging, voor sommigen zelfs niets.

Het bovenstaande, geachte medeburgers, zal, hopen wij, voldoende om U te doen zien het rechtmatige van den strijd der arbeiders(sters) te Rijssen, en doen wij dan ook met volle vrijmoedigheid een beroep op uw aller liefdadigheid en rechtsgevoel, opdat worde gekeerd de mogelijkheid dat die arme worstelaars om een beetje betere levenspositie, bij gebrek aan steun, zonder iets te hebben gewonnen, weer terug zouden moeten zinken in den staat van ellende, zoowel stoffelijk als zedelijk, zooals die tot hertoe heeft bestaan.

Het Comité spreekt dan ook op hoop en als hare verwachting uit, dat elke poging daartoe krachtig door ieder die kan, zal worden gesteund, en dat daarvan inzonderheid op Zondag 10 Februari, bij het houden der collecte, blijken zullen worden gegeven.

U, M. de R. dank zeggende voor de verleende plaatsruimte, hebben wij hoogachtend de eer te zijn,

Namens het Comité,

C. C. VAN BOOM, Voorzitter.

J. 'T HART, Secretaris.

L. DEN OS, Penningmeester,
Ezelsveldlaan 6.

P.S. Alle ingekomen gelden worden gelijk verdeeld over alle Jute-wevers, betrokken in dezen strijd!

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Ondergeteekende **beveelt zich aan** voor het

Copiëeren van Dictaten

over Wiskunde en Toegep. Wiskunde.

J. G. VAN DEN BOSSCHE,

Oud-Officier der Artillerie.

Copernicusstraat 91, DEN HAAG.

CHARLES ABRAAS.

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 143

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

's-GRAVENHAGE 1904.

's-GRAVENHAGE 1906.

GENUA - - - - 1905.

DRESDEN - - - 1906.

Geschiedenis D. S. C.

Door het laten bijdrukken van een ontbrekend vel heb ik nog **12** exemplaren van „Verhellow Geschiedenis van het D. S. C.” kunnen compleet maken en lever deze exemplaren, in rood linnen band met goudstempel, voor 3,— per exemplaar. H.H. Corpsleden die dit belangrijke boek nog wenschen te bezitten worden uitgenoodigd hun bestelling spoedigst te doen toekomen aan den uitgever,

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33.

STEUN-COMITÉ te DELFT,

bestaande uit 21 Organisaties,

brengt door deze ter kennis van de ingezetenen van Delft, Hof van Delft en Vrijenban, dat er ZONDAG 10 FEBRUARI eene

Openbare Collecte

zal worden gehouden ten bate der strijdende Jute-arbeiders(sters) te Rijssen.

Namens het Comité,

J. 'T HART, *Secretaris*, Tuinstraat 37.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 7 FEBRUARI 1907. No. 17.

BOEKBESPREKING.

„PRO & CONTRA”: „LIJKVERBRANDING.”

Serie II No. 10. Pro: Dr. C. J. WIJNAENDTS FRANCKEN.
Contra: H. J. E. WESTERMAN HOLSTIJN,
N. H. Predikant te Waardenburg.
Hollandia-Drukkerij, Baarn.

Zooals blijkt uit een post-scriptum onder het „pro”, was dit al eenigen tijd persklaar, maar kon bij gebreke aan personen, die een „contra” wilden schrijven, de uitgave eerst nu plaats hebben, toen na lang zoeken de heer Westerman Holstijn zich daartoe bereid verklaard had.

De bestrijding, waarvan men uit den titel der aflevering zou opmaken, dat zij gericht was tegen de crematie als zoodanig, dunkt mij slechts steekhoudend, waar zij ontaard is in het in-twijfel-trekken van de bewering der lijkverbranders, dat zij uitsluitend wenschen de permissie (niet de verplichtendstelling) tot crematie. De heer Westerman grondt zijn bewering op verschillende uitlatingen van voorstanders der beweging en indien deze niet uit hun verband gerukt zijn, dan laat zich daaruit onmiskenbaar afleiden de wensch dat de gewone begraving geheel afgeschaft worde. Echter kan deze wensch toch niet genoemd worden als sterk sprekend tegen de lijkverbranding; niets is natuurlijker dan dat de voorstanders van zeker stelsel, dat zijn dus zij die van de heilzame werking er van overtuigd zijn, hetzelfde algemeen ingevoerd zouden willen zien.

Met het aanvoeren van dezen wensch als een wapen tegen de lijkverbranding, stelt de heer W. H. zich voor een debater op een verkeerd standpunt.

Voor de rest erkent hij dat er kerkhoven zijn, waar de toestand alles behalve hygiënisch is, maar volgens hem zijn tegen dit euvel beter middelen — dan de crematie er een is — aan te wenden. Hij zinspeelt op centrale kerkhoven, op plaatsen waar de grond in een droge zandbodem en door spoorwegen met de steden verbonden, als een oplossing van het vraagstuk. Ietwat vreemd lijkt deze oplossing, wanneer wij haar vergelijken met een andere zinsnede uit het betoog, waar de oeconomie van de lijkverbranding wordt ontkend, op grond van de kosten van het vervoer naar de crematoria, daar deze binnen afzienbaren tijd lang niet in elke plaats zouden kunnen zijn opgericht. Zoo'n centraal kerkhof evenwel, met een spoorwegverbinding met de belangrijkste plaatsen, zal ook belangrijke kosten noodzakelijk maken en bovendien zou het nog het bezwaar hebben, van zijn tijdelijkheid, hetwelk bij een crematorium niet bestaat. Dit laatste zou slechts een groote uitgaaf in eens vereischen, terwijl het kerkhof na verloop van tijd weer zou moeten worden verlegd. Het al- (volgens den heer W. H.) of niet- (volgens Dr. Francken) gegronde van geloofsbezwaren tegen de lijkverbranding wordt ook behandeld.

Maar daarbij worden punten aangeroerd, waarover slecht te debatteeren valt. En waar domimé Westerman voornamelijk in dit gedeelte het zwaartepunt van zijn betoog tegen de lijkverbranding legt, acht ik dit ook van weinig nut; hoogstens sterkt het zijn geloofsgenooten in hun overtuiging van het verkeerde, zijn tegenstanders van het wenschelijke der crematie.

Indien „Pro en Contra” meer onderwerpen gaat behandelen, waarbij geloofsovertuiging zoo op den voorgrond treedt als hier, welke overtuiging — gegeven het klein bestek — toch zelden tot zijn recht zal komen, dan is de vrees voor afname van belangrijkheid dezer uitgaven, geloof ik, niet ongegrond.

MACHT EN HEERSCHAPPIJ,
door: CHARLES BRODIE PATTERSON.

Uitgegeven bij J. C. DALMEYER te Amsterdam.

In ruim 260 pag. druk geeft ons bovengetiteld werk eenige algemeene en zeker niet weinig diepgaande beschouwingen omtrent het menschelijk leven in ruimeren zin. Tal van aanhalingen uit den Bijbel, gezegdes van groote mannen, levensspreuken vinden hier goed doordacht en ruim beredeneerd hun evenbeeld.

Beschouwingen omtrent karakter, natuur, doel, handelingen van den mensch worden in streng verband met het christelijk geloof behandeld waardoor het echter m. i. niet

van een zekere eenzijdigheid zal zijn vrij te pleiten. Dit neemt niet weg dat het boek toch een mooien, helderen gedachtengang in zich sluit, wat het maakt tot een stuk werk waarin een ieder, die van christelijk standpunt uit, tal van begrippen voor meerdere uitlegging vatbaar, wil bezien, een ruim gebied te overzien krijgt.

Johannes Passion.

In Maart zal te Den Haag eene belangrijke uitvoering plaats hebben, die men als een evenement in de muziekwereld kan beschouwen. Het concert-bureau M. J. de Haan, Den Haag, organiseert eene uitvoering van Bach's Johannes Passion op 24 Maart, Palmzondagmiddag, in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. Reeds is de medewerking verzekerd van Spoel's Vocaal Ensemble (onder bescherming van H. M. de Koningin-Moeder), een koor, bijna uitsluitend door solisten gevormd, het Utrechtsch Stedelijk Orkest en als solisten zullen medewerken de dames Joh. van Linden van den Heuvel en Amalia Müller, de heeren Walter van Son en A. Jung, terwijl met een bas nog onderhandeld wordt. De orgelbegeleiding op het groote orgel van het gebouw heeft de heer De Zwaan op zich genomen. Het geheel staat onder leiding van Arnold Spoel. Dit heerlijke, machtige werk, noch nimmer te Den Haag uitgevoerd, zal dus de stille week inleiden. Voor plaatsen kan men zich nu reeds opgeven aan den heer G. H. van Eck, Muziekhandel, Den Haag en aan het gebouw voor Kunsten & Wetenschappen.

Björnsterne Björnson in Vrije Studie.

Een voorloopige bekendmaking, dat, mócht het bestuur van vele zijden geestdriftige toejuichingen ontvangen, zij hare plannen zal uitvoeren.

Den brief van den bejaarden Noor drukken wij hieronder gedeeltelijk af:

„Doch muss ich eine Frage an Sie richten. Kann ich auch darüber reden, dass sich die kleinen Staaten zu einem Neutralitätsbund zusammenschliessen sollten und dass Holland diese Arbeit einleiten sollte?”

Wenn ich an Holland denke, ist es in erster Linie immer als unsern vornehmsten Arbeiter im Dienst des Friedens. Ich kann nicht nach Holland kommen, ohne dass meine Freunde hören wollen, was mir zunächst am Herzen liegt.

Ist Aussicht dazu vorhanden dass solcher Samen in guten Erde fällt? Da von besonders hängt es ab, ob ich in meinem Alter mir eine so lange Reise zumuten kann, um einen Vortrag in einer fremden Sprache zu halten, zum ersten Mal in meinem Leben.

Ergebenst,
w. g. BJÖRNSTERNE BJÖRNSON.

Een grootsch plan, dat veel zorg en toewijding noodig heeft.

Steun voor de stakende jute-arbeiders te Rijssen.

Ontvangen sedert de vorige opgave:

R. V. v. T. f 5,—; C. B. f 5,—; N. G. K. f 1,—; G. H. F. S. f 1,—*; A. W. v. D. f 5,—; J. H. T. f 4,50; J. H. A. W. v. H. t. E. f 1,—; J. M. f 25,—*; F. G. M. f 5,—; J. B. H. C. f 5,—; L. C. S. f 5,—*; W. J. M. f 3,—*; R. D. f 5,—; E. Ch. P. f 2,50; D. A. f 1,—; A. B. f 1,—; F. M. K. f 2,—*; A. G. v. M. f 5,—.

Te zamen f 82,—; vorige opgave f 57,50; totaal f 139,50.

De met een * gemerkte bedragen zijn toegezegd, doch nog niet gestort.

Lijsten zijn neergelegd op de Sociëteit Phoenix en in het lokaal der D. V. S. V.

CORRESPONDENTIE.

Aan D. Stud. Stukken waarvan den naam van den inzender niet bekend is worden niet opgenomen.

Aan E. F. W. Völter. Uw stuk dunkt ons niet voor plaatsing geschikt.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

D. IJ. en D. S. IJ.

Morgen Vrijdag 8 Febr. ijs en weder dienende gecostumeerd avond-ijsfeest, op de verlichte banen der Delftsche IJclub. Aanvang 7 uur.

Groote opkomst van gecostumeerden dringend verzocht.
Het Bestuur.

—o—

VRIJE STUDIE.

Viering van het negende Lustrum op Dinsdag 12 Febr. 1907, des avonds te 8^{1/2} ure, in den Stads Doelen.

Na een korte toespraak van het eere-lid van „Vrije Studie”, Professor Mr. B. H. Pekelharing, leest Mevrouw Giza Ritschl eigen verzen voor. Na afloop Hongaarsche muziek van Ratezky Rudi met gelegenheid tot dansen.

Het Bestuur houdt zitting tot het uitgeven van persoonlijke introductiekaarten, op Vrijdag 8 Febr. 1907, des middags van 5—5^{1/2} ure op de Sociëteit Phoenix, of bij schriftelijke aanvraag aan den Secretaris H. A. Brouwer, Markt 28.

—o—

WILLIAM FROUDE.

Gewone vergadering op Donderdag 14 Februari 1907, 's avonds 8 uur, in de Zaal der Loge, Choorstraat 16a.

Spreeker: de heer A. W. Paterson te Rotterdam.

Onderwerp: „Wooden exploring Vessels”.

SNJEUNTOJOUNSELSKIP „FRISIA”.

Takomme snjeun gearkomste by Jehannes Witteveen, Havenstr. 38a, tsien ûre krêkt.

—o—

KUNSTHANDEL OLDENZEEL.

Van af 27 Jan. tot en met 14 Febr. a. s. is geëxposeerd eene zeer belangrijke collectie Teekeningen door Dirk Nijland. Op het Album met teekeningen, door Mr. A. R. Zimmerman, Burgemeester van Rotterdam, welwillend voor deze tentoonstelling afgestaan, wordt speciaal de aandacht gevestigd.

AGENDA.

DEN HAAG.

Vrijdag 8 Febr. Geb. v. K. en W.: Buitengewoon concert van het Residentie-orkest, onder leiding van mr. Henri Viotta en met medewerking van Wilhelm Backhaus (piano); 8 uur.

Ned. Tooneel: De graaf de Charolais; 8 uur.

Zaterdag 9 Febr. Fransche Opera: Le voyage de Suzette; 8 uur.

Diligentia: Vijfde kamermuziek-soiree van het Rotterdamsch strijkkwartet met medewerking van A. B. Verhey; 8 uur.

Dinsdag 12 Febr. Kunstkring: La servante-maitresse; 8 u.

ADVERTENTIEN.

BEKNOPTTE HANDLEIDINGEN

Kinematika.

De tweede aflevering is van af a. s.

ZATERDAG 9 FEBRUARI

verkrijgbaar voor de koopers van deze aflevering, tegen inwisseling van het bewijs, dat in het boekje is gehecht.

Analytische Meetkunde

II

verschijnt a. s. Zaterdag 9 Februari.

Prijs voor Leden:

ingenaaid . . . . . f 0,45

„ en doorschoten . . . . . „ 0,55

gebonden . . . . . „ 0,65

„ en doorschoten . . . . . „ 0,75

J. WALTMAN Jr.

Uitgever.

Wendt U voor het afsluiten uwer passage naar Ned.-Indië tot

J. DE KUYSER & ZONEN,

Agenten Stv. Mij. „ROTT. LLOYD” en Stv. Mij. „NEDERLAND”.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Conférence de Mr. FRANCK THOMAS,

Pasteur à Genève,

Jeudi le 14 Février 1907.

L'heure précise sera indiquée dans le „Delftsche Courant”.

Maison „HAAS”,

CUISINIER,

34 -:- KOORNMARKT -:- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche Diners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveranciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben **Diners** uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonnement van **20 bons**. **Diners** van **80 cents** worden bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

SPECIALE Inrichting tot **UITZENDING** van dagelijksche **DINERS**.

Biljarts „t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.

KRUIF.

Stélio

High Class

Turkish cigarettes.

ALOM MET GOUD BEKROOND.

Hotel „CENTRAL”. - Café-Restaurant.

PLATS DU JOUR 12—2.

DINERS 5—7.

Ruime, frissche Logeerkamers. Koude en warme baden met douche.

Aanbevelend,

G. M. VAN DE SEIJP, Wijnhaven 7.